

KIRKKOPOSTI

Pirkkalan seurakunnan
tiedotuslehti

▪ pirkkalanseurakunta.fi ▪ lokakuu 2019

Simo ja Käpy Paavilaisen suunnittelema upea vaalea Pirkkalan kirkko täyttää 25 vuotta marraskuun 5. päivänä. Seurakunta juhlii kirkkoa juhla jumalanpalveluksessa sunnuntaina 3.11. kello 10. Pirkkalan kirkko on valaistu iltaisin lauantaista tiistaihin. Tiistai-iltana 5.11. vietetään Meidän kirkko -iltaa, jossa nautitaan muun muassa valourkuesityksestä ja Tuula Lehtinen kertoo taiteestaan.

- ***Kuvataiteilija Tuula Lehtisen teokset koristavat Pirkkalan kirkkoa.***
- ***Kanttori Liisa Aaltola levyttää Bachia.***
- ***Entinen kirkkoherra Juhani Husa muistelee Pirkkalan kirkon rakentamisaikoja.***
- ***Pirkkalalaiset kertovat gallupissa kirkkomuistojaan.***

Kuuntele Taivaan alla -podcastiamme:
soundcloud.com/pirkkalanseurakunta

Ensimmäisen jakson aiheena kummus ja toisen suru (julkaistaan 2.11.).

KIRKKOHERRAN KYNÄSTÄ

Olli-Pekka Silfverhuth
kirkkoherra
olli-pekk.silfverhuth@evl.fi

Valo viestii toivosta

Tulevana viikonloppuna Pirkkalassa hiljennetään muistamaan ja kiittämään. Pyhäinpäivänä muistamme yhdessä läheisiämme, joiden ajallinen vaellus on päättynyt. Haudoilte viedään kynttilöitä, jotka ovat rakkauden ja välittämisen viesti. Yhteinen valomeri viestii merkityksellisyydestä ja toivosta. Kynttilän liekissä kiteytyy toivo siitä, että lopulta elämä voittoa kuoleman, ja saamme kohdata jo edeltä menneet rakkaamme.

Hautausmailla oleva valomeri tuo pimeään vuodenaikaan vahvan viestin. Rakkaus ja toivo kantavat. Tämän viestin välittäminen on kirkon ja seurakunnan työn ytimessä. Pirkkalassa valaistavan tulevan viikonloppuun ja alkuvuokan aikana juhlaaistuksella myös kaunis kirkko, joka on 25 vuotta viestittänyt rakkaudesta ja toivosta. Kirkon rakentaminen ajoittui aikaan, jolloin Suomessa oltiin syvän yhteiskunnallisen laman kourissa. Silti silloiset seurakunnan päättäjät veivät kirkon rakennushankkeen maaliin päättäväisesti, vaikka epäilijöitäkin riitti. Tänä on syytä olla kiitollinen siitä, että seurakunnalla ja sen aikaisilla vastuunkantajilla riittivät rohkeus ja tahto katsoa eteenpäin.

Pirkkalan kirkko on tänä päivänä aktiivinen 25-vuotias, jonka seinien sisälle ja ympäristöön kokoontuu viikoittain merkittävä määrä ihmisiä. Se on kokoontumis- ja toimintapaikka, se on kohtaamisen mahdollistaja. Ennen kaikkea kirkko on kuitenkin paikka, jossa elämän rajallisuuden ja rajuuden keskellä rakkaus ja toivo voivat koskettaa. Kirkko muistuttaa valosta, joka ulottuu sinnekin, missä on pimeää. Niin pyhäinpäivänä kuin vuoden kaikkina päivinä. Se valo on ikuisuuden valo – Lux Aeterna.

Pirkkalan kirkko

- Syksyllä 1988 suunnittelukilpailussa mukana kuusi arkkitehtitoimistoa
- Keväällä 1989 suunnittelukilpailun voittivat Simo ja Käpy Paavilainen
- Seurakunta tilasi kirkon suunnittelutyön kesällä 1991
- Rakennustyöt aloitettiin syksyllä 1993
- Pinta-ala 1 780 m²
- Istumapaikat 300 hengelle, laajennettuna 500 hengelle
- Kirkko vihittiin käyttöön 5.11.1994
- Kellotapuli ristinmuotoinen, korkeutta 21,5 m
- Urut: Kangasalan Urkurakentamo Oy, 20-äänikertaiset
- Urut vihittiin käyttöön 1995.

Kirkkotaide:

- hiljentymisalttarit: Tuula Lehtinen
- krusifiksi ja kulkeruisti: Ossi Somma
- kirkkotekstiilit: Raija Rastas
- kärsimyskruunu: Mauno Kivioja
- risti sakastissa: Leonard Lapin
- Maa, vesi, ilma -teos (kerhotalossa): Kalevi Mäkelä
- Pyhä sana, Mudus ja risti (kerhotalossa): Ilkka Väättä
- Pyhä joki -vihkirijy: Jukka Vesterinen
- Ihme ja kumma -ryijy, Vesiputous-ryijy: Ulpu Rätty-Haliseva.

Kuvataiteilija Tuula Lehtinen kaipaa materiaaliltaan vastusta

– Olen kriittinen monille asioille, mutten koe tehtäväkseni saarnata, moralisoida tai tehdä mitään sellaista, että ihminen ahdistuisi taiteeni äärellä. Päinvastoin toivon, että taide voisi tuottaa positiivisia elämyksiä ja kohottaa vähän arjen yläpuolelle, Tuula Lehtinen sanoo.

Pirkkalan 25-vuotiaista kirkkoa koristava taide on ennakkoluulottomasti erilaisia menetelmiä hyödyntävän tamperelais-taiteilijan käsialaa.

Teksti ja kuva Heidi Möttönen

SINÄ syyskuuisena aamuna uutiset pysäyttivät kuvataiteilija **Tuula Lehtisen**. Hän oli levittänyt työvälineet eteensä ja ryhtynyt maalaamaan, kuten joka aamu ennen lasten kouluun lähtöä. Työntekoa rytmitti radio, mutta lähetys erosi normaalisti. Toimittaja kertoi suuren risteytyksen upponneen yöllä ja vieneen mukanaan satoja ihmisiä.

Turmasta tiedettiin vasta vähän, mutta tiedot riittivät ravistelemaan. – Uutinen Estonian onnettomuudesta on tallentunut teosten sisälle. Se on asia, joka teoksista tulee aina mieleeni, Lehtinen sanoo.

Teokset oli tilattu valmistuksessa olevaan, epätavanomaiseen kohteeseen. Pirkkalan keskustan tuntumaan rakennettiin Pirkkalan uutta pääkirkkoa, jonne tarvittiin tietty määrä taideteoksia. Se oli arkkitehdin ratkaisu kirkon seinään asennettu-

jen ilmastointilaitteiden peitoksi.

– On tapana sanoa, että taide ei saa olla laastari silloin, kun arkkitehtuurissa tai ympäristössä on ongelma. Tähän yhteyteen teokset istuvat kuitenkin luontevasti, kokonaisuus on harvinaisen onnistunut. Kun taide otetaan huomioon alusta lähtien, sitä voidaan käyttää myös ongelmanratkaisijana.

Kirkkosalia kiertävä teoskokonaisuus sai nimekseen Jeesuksen seitsemän sanaa ristillä. Teokset ovat hiljentymissaikkoina, joiden äärellä kirkossa kävijä voi sytyttää kynttilän.

Sillä, että maalaukset tulivat esille kirkkoon, on Lehtiselle erityinen merkitys. – Kirkko on perinteisesti kaikista hienoin paikka taiteelle. Oli juhallinen ja hieno asia, että taidetoimikunta valitsi minun tehtäväksi.

– Seurakunta oli miettinyt taideteosten tematiikkaa juuri sopivalla tavalla. Yhdessä keskustelimme siitä, miten teokset liittyvät Jeesuksen sanoihin ja kuinka niitä voi tulkita. Olen aina pyrkinyt taiteessani kerroksellisuuteen ja siihen, että sen voi nähdä monella eri tavalla. Minulla ei missään vaiheessa ollut sellaista oloa, että tekemistäni olisi rajoitettu.

KIRKKOTEOKSISSA näkyvät metalligrafikan menetelmät, jotka Lehtinen oppi Taideakatemia, nykyisen Taideyliopiston Kuvataideakatemia grafiikkalinjal-

la. Osin teoksissa on nähtävissä pyrkimys pois metalligrafikan käytännöistä, ja siksi Lehtinen näkee niiden edustavan enemmän maalustaidetta.

– Maalustavassani on toki paljon metalligrafialta tuttua, esimerkiksi tapa, jolla laatalle syövytetään kuviota. Siihen liittyy kemiallis-fysikaalisten ilmiöiden hyödyntämistä, rasvan ja veden välistä vuoropuhelua. Vanhat opit ovat uudessa käytössä.

Metalligrafikassa Lehtistä kiehtoo materiaalin ja menetelmien vaikea hallittavuus. Laattamateriaaleista yleisimmin käytetään kuparia, jolla on oma tahto. – Pidän siitä, että työskentelytavassani on tietynlainen vastus, jota en pysty täysin hallitsemaan. Minä laitan prosessin liikkeelle ja katson, millainen lopputulos on.

Kuitenkin jo opintojensa alussa Lehtinen kaipasi vapautta, jota taidegraafikka ei antanut. Hän halusi soveltaa menetelmää ilmaisuunsa sopivammaksi. – Siinä on paljon fyysisiä, teknisiä ja ajatuksellisia rajoitteita. Alusta alkaen olen halunnut tehdä isoja laattoja. Kun koulussa tehtiin pieniä ja mustavalkoisia, minä halusin tehdä isoja ja värillisiä. En halunnut tehdä sarjaa, vaan uniikkia. Taidetekniikan tarjoama muotti tuntui kapealta ja rajoittavalta. Opiskelun alussa piti valita yksi menetelmä ja pysyä siinä. – Olen olemassa hasu kuvitelma siitä,

että taiteilijuus olisi hyvin vapaata elämäntilaa, jolla kaikki on sallittua, mutta niin ei ole. Taidetekniikka voi olla hyvinkin yhdenmukaistava.

Myöhemmin Lehtinen ymmärsi, ettei ole sidottu yhteen työskentelytapaan ja on sen jälkeen laajentanut käyttämiensä menetelmien kirjoa maalauksesta mosaiikkiin, betoniin ja moniin muihin materiaaleihin.

ENNAKKOLUULOTTOMUUS on leimannut Lehtisen uraa alusta asti. Se on noteerattu myös julkisista vuosien varrella, kun Lehtiselle on myönnetty taide- ja kulttuuripalkintoja sekä kultainen ansiomitali. Perusteluissa on mainittu muun muassa uudistumiskykyä ja pyrkimystä uudenlaisiin taideteoksiin ratkaisuihin yhteistyössä muiden kanssa.

– Olen ehkä katsonut koko taiteilijuuu uudella tavalla. Haluan näyttää, että taiteilija voi olla aktiivisesti mukana silloin, kun rakennetaan ympäristöä ja suunnitellaan uusia asioita. Ei tarvitse hyväksyä perinteistä romantisoitua roolia, vaan voi miettiä, millä tavalla haluaa vaikuttaa asioihin.

Yhteiskunnallisessa keskustelussa taiteilijoiden ääni jää yhä kuulumattomiksi. Lehtinen soisi ammattikunnalleen enemmän sananvaltaa – edes itseään koskevista asioista. – Taiteessa päätösvalta on tällä hetkellä monilla muilla ammattiryhmillä, taiteilij-

Nerokkainta Bachia kanttorin levyllä

KUN seurakunnan kanttori **Liisa Aaltola** viisi vuotta sitten soitti konserttisarjansa viimeisen sävelen, **Johann Sebastian Bachin** piti jäädä hetkeksi taka-alalle. Takana oli yli 200 Bachin urkusävellystä, 36 konserttia ja lukemattomia työtuotteita. Irtiotto saksalaisäveltäjästä tuntui tarpeelliselta.

Sitten työnantaja ehdotti, että Aaltola tekisi levyä. Musiikkityyli valikoitui äänitysolosuhteiden sanelemana.

– Bach oli paras vaihtoehto, koska kirkossa on hänen musiikkiinsa sopivat barokkiurut. Myös konserttisarjan äänitallenteita on pyydetty kuultavaksi, mutta ne eivät ole yksittäisinä raitoina esille laitettavissa. **Mika Koivusalon** kanssa äänitetty levy vastaa nyt ihmisten toiveisiin.

Aaltola kokoa levyllä Bachin itse tekemästä kokoelmasta tukan sävellyksiä, jotka sopivat seurakunnan nimissä julkaistavaksi.

– Kokonaisuus on selkeästi hengellinen. Valitsemani sävellykset on tehty katekismuksen pääkohtiin, ja osa koraaleista on tuttuja meidän virsikirjastamme. Ne ovat kauniita, mutta myös rakenteellisesti nerokkaita kappaleita.

MONIMUTKAISET kappalerakenteet kiehtovat monia Bachin mieltäneitä. Paperilla vaikealta näyttävä sävellys on korvia hivelevää kuunneltavaa, kun urkuri onnistuu.

– Musiikista nauttiakseen ei tarvitse ymmärtää, millaista palikoista kappale koostuu. Mutta ne, jotka rakenteesta jotain ymmärtävät, saa-

– Kun soitan, en pyri tekemään tulkintaa kappaleesta. Olen kuin juonassa, katselen ympärilläni ja annan musiikin viedä, Liisa Aaltola kiteyttää.

vat siitä tyydytystä. Samalla tavalla kuin jotkut sanovat, että matematiikka on kaunistajan ehtoilla. Aaltola on kiitollinen siitä, että Pirkkalassa häntä on kannustettu myös taiteilijuuu.

– Esimerkiksi konsertointi ei tavallisesti kuulu kanttorin työhön, vaan monet tekevät sitä vapaa-ajallaan. Saataan myös ajatella, että on jotenkin seurakunnalta pois, jos on taiteilija.

Salliva ilmapiiri on saanut Aaltolan pohtimaan, mitä hän voisi tehdä kotiseurakuntansa hyväksi. Yksi viimeaikaisista panoksista on ollut kymmeniä ihmisiä työllistäneen Johannes-passion tekeminen.

Aaltola uskoo, että monet hänen töistään ovat olleet hyödyksi myös kokonaiskirkolle.

– Olen säästänyt montaa hienoa solistia ja kuoroa. Ainoa urahaaveeni on ollut, että saan soittaa myöskin musiikkien kanssa hyvää musiikkia, ja se on toteutunut.

FAKTA Liisa Aaltola, 55

- Työskennellyt Pirkkalan seurakunnan kanttorina vuodesta 1990
- Valmistunut Sibelius-Akatemian kirkkomusiikin koulutusohjelmasta
- Työstää ensimmäistä omaa levyään, jonka julkaisee Alba Records
- Saanut Bach-konserttisarjastaan Pirkkalan kunnan kulttuuripalkinnon 2010.

”Hyvä, kun tuli tehtyä”

PIRKKALAN kirkon suunnittelu oli jo hyvässä vauhdissa, kun Juhani Husa tuli uusi kirkkoherra 1988. Husan edeltäjä, kirkkoherra **Erkki Pennanen**, oli jo vuonna 1980 Aamulehden haastattelussa ilmoittanut uudesta kirkosta keskellä kuntakeskusta. Kirkon tontin hankinta toteutui 80-luvun alussa. Silloin myös aloitettiin säästämään uutta kirkkoa varten. Kirkollisveroprosentti korotettiin 1,50:een, josta 0,25 ääriä kohdennettiin rakentamistarhaan.

– Ne ajat olivat haastavia uudelle kirkkoherralle. Kirkon rakentaminen oli iso projekti ja lisäksi oli lama-aika. Itselläni oli paljon perhdyttävää kirkkoherran työssä, muistele Juhani Husa.

Husa pitää merkittävänä vastuullisten luottamushenkilöiden roolia kirkon rahoittamismuutosten selvittämisessä sekä koko rakentamisprojektissa. Kirkon rahoittamiseksi käytiin pitkää keskustelua muun muassa seurakunnan omaisuuden, kuten Pappilan alueen, myymisestä. Kirkon tilasuunnitelmaakin karstiin.

Juhani Husa ja Denise Gauffin-Kostilainen toivottavat kaikkiin juhlimaan yhdessä kaunistavaa Pirkkalan kirkkoa juhlaumalmanpalvelukseen 3.11. kello 10.

– Luottamushenkilöt tekivät hyvää ja perusteellista työtä pohtiessaan meidän mahdollisuuksiamme. Selvittelyyn ja valmistelujen jälkeen syntyi yksimielisyys projektin eteenpäin viemiseksi, ja on-

neksi Pappilan aluetta ei haluttu myydä, muistele Husa kiitollisin mielin.

PASTORI Denise Gauffin-Kostilainen kertoo, että uuden kirkon saaminen kuntakeskukseen oli merkittävä asia. Erityisesti hän oli tyytyväinen kerhosiipeen, johon varhaiskasvatukseen rakentui hyvät toimintatilat ja jonne ihmisten oli helppo tulla. – Kirkko rakentui hyvälle paikalle ihmisten lähelle. Kirkko kuvastaa seurakunnan hengellistä elämää. Kirkko on valoisia ja avara, katto on korkealla ja kynnys on matalalla.

Husa oli myös tyytyväinen uuteen ja toimivaan kirkkoon. – Hyvä, kun tuli tehtyä. Tosin näin jälkikäteen on hyvä sanoa, että olisi pitänyt unkaltaa tehdä enemmän. Ei olisi pitänyt niin paljon karsia pois kirkon alkuperäisestä tilasuunnitelmasta.

PIRKKALAN kirkon vihkiäisjumaanpalveluksessa oli valtava määrä seurakuntalaisia. Paikalla arvioitiin olevan 1200 henkeä.

Kirkkogallup

Millaisia muistoja sinulla on 25-vuotiaasta Pirkkalan kirkosta?

Kati Näsi, 44

” Hienoin muistoni liittyy vapaaehtoistoimintaan. Olin kirkossa tarjoilemasa aulakahveja, kun eräs iäkäämpi nainen tuli juttelemaan. Hän alkoi kysellä minusta kaikenlaista, ja keskustelu syveni. Tunsin tulevani nähdyksi. Se oli hieno kohtaaminen, joka johti kiinnostaviin keskusteluihin ja ystävystymiseen.

Ystävänä kanssa saan pohtia henkisiä asioita ja jakaa elämää. Hän on antanut minulle paljon, arvostan häntä kovasti. Ikäeroa meillä on 30 vuotta.

Eelis Myllymaa, 3

” Kävin kirkossa kerhoryhmän kanssa lähetysnäyttelyssä, jossa näkyi toisella puolella maailmaa asuvien elämää. Näyttelyssä oli maja, jonka sisällä oli iso, melkein krokotiilin kokoinen gekko. Näyttelyssä oli jännittävää ja kivaa.

Sirkka-Liisa Arvonen, 76

” Olen laulanut kirkkokuorossa kirkon avajaisista lähtien. Avajaisissa kirkko oli niin täynnä ihmisiä, että kaikki eivät mahtuneet saliin istumaan. Osa seisoi eteisaulassa. Tilaisuus oli juhmallinen, koko Pirkkala tahtoi olla todistamassa sitä.

Kuorossamme on mukava vakituinen ryhmä, josta olen saanut ystäviä. Silloin tällöin joku jää pois ja uusia tulee mukaan. Vuosien varrelle mahtuu myös edesmenneitä kuorolaisia.

Kuorolaulun olen aloittanut jo lapsena. Laulaminen on minulle tärkeä asia, saan siitä paljon energiaa. Aion laulaa niin kauan kuin ääntä lähtee.

Sakari Virtanen, 18

” Isosen roolissa olen ollut mukana monissa konfirmaatioissa, jotka ovat jääneet mieleen. Myös minut on konfirmoitu Pirkkalan kirkossa. Joulun aikaan nuorille suunnattu joulukirkko on hieno, tunnelmallinen tilaisuus. Hartauksissakin tulee toisinaan käytyä.

Pirkkalan kirkko 25 vuotta

Juhlajumalanpalvelus su 3.11. klo 10

Denise Gauffin-Kostilainen, saarna
Olli-Pekka Silfverhuth, liturgi
Jukka Jormanainen
Pirkko Leponiemi-Pirhonen
Liisa Aaltola
Kirkkokuoro

Kirkkokahvit jumalanpalveluksen jälkeen.
Kahvituksessa mukana Pirkkalan Marttayhdistys.

Tervetuloa juhlimaan yhdessä keskelle kylää upeaa Pirkkalan kirkkoa.

Pyhäinpäivän illasta la 2.11. kirkon 25-vuotispäivään ti 5.11. Pirkkalan kirkko on valaistu iltaisin valoin klo 17-22.

Valaistuksen toteuttaa Arto Järvinen.

Pe 1.11. Kirkon piha ja kirkkosali valaistu elävin valoin. Kynttiläkonsertti alkaa klo 19.

La 2.11. Pyhäinpäivän valot näkyvät kirkon seinällä keskustaan päin.

Su 3.11. Valot syttyvät kirkon pihalle sisäänkäynnin puolelle.

Ma 4.11. Valot syttyvät kirkon seinällä keskustaan päin.

Ti 5.11. Meidän kirkko 25 vuotta -ilta

klo 18.30 Aulakahvit

”Lux Aeterna - Ikuinen Valo” valo-urkuesitys

Tuula Lehtisen taideilta

Yhteislaulua ja lopuksi kuljemme kulkueena kellotapulille laulaen *Maa on niin kaunis*. Illan päätteeksi kirkon kellojen juhlasoitto.

Lyhtyvaellus pe 1.11. klo 18

Vähäjärven ympäri

Ota oma lyhty mukaan ja tule mukaan vaellukselle.

Lyhtyvaellus päättyy Pirkkalan kirkkoon, jossa klo 19 vanhaa musiikkia lyhtyjen ja kynttilöiden valossa.

Soittajat ovat Tampere filharmoniaista, Kansallisoopperan orkesterista ja Radion sinfoniaorkesterista: Riikka Marttila ja Hannu Vasara, barokkiviulu. Jussi Seppänen, barokkisello. Jouko Laivuori, cembalo.

Vapaa pääsy, ohjelma 5 €.

Pyhäinpäivä la 2.11.

Pirkkalan Vanha kirkko

klo 10 sanajumalanpalvelus
klo 18 iltakirkko
Kari Nikkanen, oboe.

Kirkko avoinna klo 20 asti.
Glögitarjoilu ulkona.

#pyhäinpäivä #sytytänkynttilän

3.11.2019 Pirkkalan kirkossa klo 15

Hietasen perhe - Rakkauden hengessä

Liput ovelta 20 €.

VAUVAKIRKKO to 7.11. klo 17

Puolituntinen kirkkohetki sisältää helisimillä leikkimistä, sylittelyä, silittelyä ja köröttelyä. Kirkkohetken jälkeen tarjolla on hedelmäsosetarjoilu.

Sirpakan kahvilassa tiistaisin klo 18-20

ELÄMÄNMAKUISIA TARINOITA & KESKUSTELUA

12.11. Narsismi 10.12. Joulutarinat

Kaikille avoimet illat, jossa asiantuntijoita puhumassa sekä yhteistä keskustelua. Katso tarkemmin nettisivuilta.

Nyt sahnotaan

PERHESAUNAT PAPPILAN RANTATUVASSA

to 31.10. klo 17-20
ti 12.11. klo 9-12
ke 13.11. klo 9-12
to 14.11. klo 9-12
la 7.12. klo 17-20
la 21.12. klo 17-20

Kaksi saunaa lämpöisenä. Omat eväät voi ottaa mukaan. Makkarapaistomahdollisuus.

Sururyhmä

kokoontuu 6.11. alkaen torstai-iltaisin klo 18 Kirkkoveräjällä. Ryhmässä mukana pastori Jukka Jormanainen ja diakoniatyöntekijä. Tiedustelut ja ilmoittautumiset Riikka Rantakallio p. 040 688 8015.

Pappilan taideilta

(Pappilantie 65)

Su 10.11. klo 16-18

”Sukella symboliikkaan”

Seppo Paavola avaa Tampereen tuomiokirkon symboliikkaa ja hengellisyyttä.

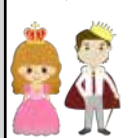
Illoissa kahvitarjoilu 3 €.

Kyйтиä Pappilaan voit kysyä 040 769 8151 Juhani Kauppila.

Lapsen päivän juhlat

Pirkkalan kirkossa
ke 20.11. klo 18

Juhlitaan prinsessa ja prinssi -teemalla.

Taika-Petteri

Katariina von Boran keskiaikaisissa pidot

Pirkkalan kirkossa ma 25.11. klo 18

Nautitaan 5 ruokalajin illallinen ja samalla sukelletaan aikamatkalle Katariinan, Martti Lutherin ja heidän ystäviensä elämään. Illassa on tarjolla keskiaikaista ruokaa, luuttomusiikkia ja ohjelmaa, lisäksi illallisvieraat saavat paikan päällä halutessaan pukeutua keskiaikaisiin vaatteisiin. Illallisen hinta 20 €/hlö. Tiedustelut p. 050 430 7675. Ilmoittautuminen, allergiat ja maksu seurakunnan nettisivujen kautta pirkkalanseurakunta.fi/ilmioittautumiset tai soittamalla 03 342 7300 18.11. mennessä.

PIRKKALAN
SEURAKUNTA

Kirkkopostin toimittajat Mari Lilja ja Heidi Möttönen
Pirkkalan seurakunta -kuosi: Outi Virtanen

pirkkalanseurakunta.fi

Palautteet ja toiveet Kirkkopostista mari.lilja@evl.fi